

[Kurt Hansen]

sten ved at ophøje sig selv til profet. Han talte i hvert fald om profetmageri m.v.

Jeg vil godt lige vende tilbage til det med sammenhængen mellem denne lovgivning og den lovgivning, der blev gennemført i forbindelse med de langtidsarbejdsløse. Jeg har set i pressen, at man i arbejdsministeriet opererer med tallet 11.000. Så mange skal have mulighed for at komme ind på denne jobtilbudsordningsplan, eller hvad sådan en nu hedder.

I det tal har man ikke medregnet ca. 4.000 langtidsarbejdsløse over 60 år. De er simpelt hen ikke medregnet. Derudover er der forsvundet 10.000, siden første gang vi fik oplysninger om, hvor mange langtidsarbejdsløse der stod over for at falde for 26 ugers reglen i løbet af 1978. Da var tallet nemlig 24.600, og så ofrede man 1.500. Der er altså faktisk forsvundet 10.000.

Jeg vil godt bede arbejdsministeren svare på nu, om der ikke er en principiel forskel på den ret, som de, der er under 60 år, har til at komme ind og få et job under jobtilbudsordningen, og så det, der står om dem, der er over 60 år. Der står nemlig »kan«, hvis jeg ikke husker meget galt. Der er en helt klar sondring dér. Hvis arbejdsministeren ønsker at ligestille de to kategorier, kan det kun gøres administrativt, fordi som lovgivningen læses, er der ikke mulighed for den ligestilling, som arbejdsministeren påstår der er.

(Kort bemærkning).

Schak Nielsen (DR):

Jeg vil da gerne erkende, at det må være påstand mod påstand. Men mon arbejdsministeren egentlig kommer ud på arbejdspladserne rundt omkring. Det at omgås organisationsformænd og lignende ved festlige lejligheder er nu en anden ting. Der er vitterlig en frygt for at blive skubbet ud, der er et psykisk pres, og derfor min skepsis.

Arbejdsministeren (Auken):

Der er selvfølgelig ingen forskel på statsministerens og min vurdering af den politiske situation med hensyn til det bidrag, som det yderste højre og det yderste venstre kan yde. Det, jeg prøvede at understrege, var, at statsministeren under forløbet af denne debat om efterlønsforslaget i dag har fået yderlige-

re dokumentation for sin vurdering, en vurdering, som jeg deler.

Jeg vil gerne til hr. Jørgen Jensen sige, at han prøvede én gang til at dreje dette spørgsmål om de over 60-åriges rettigheder i forhold til jobtilbudsplanen. Det, jeg har sagt, ikke ved denne lejlighed alene, men også da vi fremsatte forslaget om langtidsledige i folketingsalen, i bemærkningerne, under debatten, under udvalgsarbejdet, sågar, tror jeg, også senere under behandlingen i folketinget, er, at den, der er over 60 år, og som har opbrugt sin understøttelse, eller som står foran at have opbrugt sin understøttelse, har kommunerne, hvis han eller hun henvender sig i sin arbejdsløshedskasse med ønske om at komme ind under jobtilbudsplanen, de samme forpligtelser over for, som de har over for dem under 60 år. Det har vi argumenteret ganske klart for, men vi har hverken villet give kommunisterne eller Dansk Arbejdsgiverforening ret i, at der skulle iværksættes obligatorisk jobtræning for alle op til det fyldte 67. år. Jeg synes, det ville virke meningsløst, hvis der skulle etableres en obligatorisk jobtræning og genoptræning af et menneske på 65 år, og det har været baggrunden.

Så vil jeg gerne sige til hr. Kurt Hansen, at det har ikke været helt nemt for skiftende arbejdsministre på det statistiske grundlag, vi har haft, at give de præcise tal for, hvor mange der stod foran at falde for 26 ugers reglen. Men i forbindelse med jobtilbudsplanen mener vi at have fået et bedre talmæssigt grundlag, og allerede fra begyndelsen af det kommende år vil vi simpelt hen få en langt, langt bedre statistik, en moderne statistik, på arbejdsmarkedet, sådan at vi kan besvare spørgsmålene.

Jeg vil gerne understrege én ting i forhold til hr. Kurt Hansen, og det er, at disse skøn på 11.000-12.000 er skøn over, hvor mange jobtilbud vi mener der skal skaffes frem, men det er ikke en ramme for, hvor mange vi rent faktisk vil skaffe. Viser det sig, at der er behov for 13.000 eller 14.000 i stedet for 11.000, så bliver der skaffet 13.000 eller 14.000, og viser det sig behov for mindre end 11.000, bliver der selvfølgelig skaffet det mindre. Dette er en ret for den enkelte, som affødes af, at samfundet har påtaget sig en pligt til at hjælpe, ligesom vi også gør i forbindelse med efterlønsforslaget.